

## Arrest

nr. 181 005 van 20 januari 2017  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>e</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 17 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat I. SIMONE en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 18 augustus 2015 België is binnengekomen, diende op 18 augustus 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 25 juli 2016 nam de Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 26 juli 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 18/08/2015  
Overdracht CGVS: 12/02/2016*

*U werd gehoord door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) op 12.02.2016 van 13u36 tot 18u20. U werd bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, meester Docquir, loco meester Geleyn, was gedurende het gehele gehoor aanwezig.*

#### *A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen bent u soennitisch moslim van Arabisch etnische origine. U bent geboren op 17.10.1989 in de Palestijnstraat te Bagdad (provincie Bagdad) en bezit de Irakese nationaliteit. U liep school tot het zesde jaar basisonderwijs. In 1999 verhuisde u met uw ouders en zussen naar de wijk Al Saydia in Bagdad. Uw oom langs vaders kant woonde naast u, in een ander deel van hetzelfde huis. Nadat u de basisschool afmaakte, bleef u lange tijd thuis. In 2009 kreeg u van uw moeder een deel van een erfenis. U kocht hiermee een wagen en werkte als chauffeur voor studentes die naar de universiteit moesten.*

*In juni 2015 had u een auto-ongeval. Aangezien het academisch jaar ten einde liep besloot u uw beschadigde wagen te verkopen en na de zomer een andere wagen te kopen. U bleef een maand of minder zonder werk. Op 7 juli 2015, tijdens de Ramadan, kon u bij een christelijke vriend genaamd Abu L. G. terecht om in diens winkel te werken. Hij verkocht alcohol. U laadde dozen in zijn winkel, een gewoon woonhuis van waaruit alcohol verkocht werd. Uw vader wist niet dat u dit werk deed. Tijdens de Ramadan werd er ook nog alcohol verkocht maar dit gebeurde dan binnenshuis. U bleef er na het werk met de andere werknemers tevens zelf alcohol drinken.*

*Op een avond tijdens de Ramadan was u binnen in deze winkel aan het drinken met de andere werknemers, toen Abu A., een soennitische man uit uw wijk, in de winkel kwam om alcohol te kopen. Deze man zag dat u aan het drinken was in deze winkel en begroette u. Op 18 juli 2015 belde een sjiitische schoolvriend van u, genaamd Ali A. A., u op en vroeg u om te praten. U zag hem 's nachts in de wijk. Hij vertelde u dat uw naam op een lijst stond van mensen die vermoord moeten worden, omdat mensen van Abu A. gehoord hadden dat u in een alcoholwinkel werkte. Ali vertelde u dat uw naam op de lijst gezet was door H. J., ook wel H. G. genoemd, een man die tijdens het sektarisch geweld veel misdaden heeft gepleegd en gezocht werd door de Amerikanen. Uw vriend Ali zei u voorzichtig te zijn. Uw werkgever zei dat u voortaan enkel binnenshuis zou werken en u zich geen zorgen moest maken.*

*Op 21 juli vond uw moeder een dreigbriefdicht bij de deur van uw huis. In deze brief stond dat u eerder gewaarschuwd werd om uit de wijk te vertrekken maar dat u dit niet hebt gedaan en dat leden van de militie 'Lidjan Al Haq' u en uw familie zouden vermoorden en uw huis zouden laten ontploffen. U kende Lidjan Ahl Haq niet. U ging sinds die dag niet meer naar uw werk. Uw burens uit de wijk zeiden u echter dat u zich geen zorgen hoefde te maken, aangezien u weliswaar soenniet was maar ook een oude inwoner van de wijk was en er geen vijanden had.*

*Op donderdag 23 juli 2015 ging u uw zus en haar kinderen ophalen van uw schoonfamilie. U liep met hen langs het park in Al Husseinia (Bagdad) toen jullie van achteren beschoten werden. Uw zus werd in haar rug en schouder geraakt. U belde hierop uw ooms en voerde samen met uw ooms uw zus naar het Al Kindi ziekenhuis in de Palestijnstraat. Uw vader kwam ook naar het ziekenhuis. Hij had inmiddels in de wijk gehoord dat u in een alcoholwinkel werkte. Hij verweet u de dood van uw zus, sloeg u en vertelde u dat hij u niet meer wilde zien. U ging vervolgens naar het appartement van een vriend, genaamd Samer S. A. O. Deze vriend haalde uw paspoort, nationaliteitsbewijs en geld voor u op en op 29 juli 2015 vertrok u uit Irak.*

*U nam het vliegtuig van Bagdad luchthaven naar Antalya, Turkije, waar u diezelfde dag, 29 juli 2015, aankwam. U vertrok met de bus naar Izmir, verbleef daar een tijd en nam op 8 augustus 2015 een rubberboot naar Griekenland. Op 18 augustus 2015 kwam u aan in België en u vroeg diezelfde dag asiel aan.*

*Op 4 maart 2016 belde uw moeder u huilend op en zei ze dat uw vader twee dagen eerder ontvoerd was. Hij kwam van een café in Al Karada en stapte uit een taxi aan het begin van zijn straat toen hij geslagen werd en werd meegenomen in een geblindeerde wagen. Dit was rond 11 uur 's avonds. Uw oom kwam ter plaatse en hoorde van getuigen wat er gebeurd was. Hij diende een klacht in bij de politie.*

*Om uw asielaanvraag te staven, legde u de volgende documenten neer: een kopie van de eerste pagina van uw paspoort, uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart, uw rijbewijs, een kopie van het woonstbewijs van uw vader, een kopie van uw rantsoenkaart, kopieën van de overlijdensakte en de identiteitskaart van uw zus, een kopie van een dreigbrief, de enveloppe waarmee uw documenten naar België werden gestuurd en een kopie van een politiebrieft betreffende de ontvoering van uw vader.*

#### *B. Motivering*

*U verklaarde dat u vreest te worden vermoord door de sjiitische militie Lidjan Al Haq omdat u tijdens de Ramadan werkte in een winkel waar alcohol werd verkocht en zelf ook alcohol dronk. U bent er echter niet in geslaagd om uw asielrelaas aannemelijk te maken.*

*Eerst en vooral blijkt uit uw verklaringen een ongeloofwaardig gebrek aan betrokkenheid bij de door u verklaarde vervolgingsfeiten. Dit blijkt vooreerst uit uw opvallend beperkte kennis betreffende uw belagers en een gebrek aan interesse in uw hoofde in dit verband. Zo verklaarde u vervolgd te worden door 'Lidjan Al Haq'. U verklaarde dat dit een militie was, doch wanneer gevraagd wat u hierover nog kon vertellen, verklaarde u verder niets over hen te weten (CGVS p15). U verklaarde nochtans dat uw vriend Ali u voordat u een dreigbrief had ontvangen van deze militie had gewaarschuwd dat uw naam op een de lijst van te vermoorden personen gezet werd door een zekere H. J., omdat het was uitgekomen dat u in een alcoholwinkel werkte. U voegde nog toe dat uw vriend Ali de milities kent omdat ze samenkomen in de Husseinia waar hij ook gaat bidden. Bijgevolg had uw vriend u mogelijk meer informatie over de identiteit van uw belagers en deze militie kunnen verschaffen. U zou uw vriend Ali in dit verband echter geen verdere vragen meer hebben gesteld. U verklaarde ook later geen contact meer te hebben gehad met hem om na te gaan of hij over enige informatie beschikte betreffende de moord op uw zus of over de ontvoering van uw vader (CGVS p11-13). Dit is uiterst opvallend, aangezien volgens uw verklaringen duidelijk was dat u Ali als een vriend beschouwde, dat u niet wist wie de daders van deze aanslagen waren maar wel vermoedde dat dit met u te maken had en dat bovendien bleek dat hij u informatie kon verschaffen over uw belagers (CGVS p12, 16, 19 en 20). Het feit dat u hem dan evenmin contacteerde in verband met de latere aanslagen op uw familieleden, getuigt dan ook van een sterk gebrek aan persoonlijke betrokkenheid bij de door u verklaarde feiten. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondergraven.*

*De uiterst beperkte betrokkenheid bij uw persoonlijke asielrelaas blijkt eveneens uit uw vage verklaringen aangaande het lot van uw collega's. Zo verklaarde u dat u slechts twee weken werkte in de winkel waar u alcohol hielp verkopen en dat u –omwille van deze tewerkstelling – werd bedreigd, dat uw zus naar aanleiding hiervan werd vermoord en uw vader een tijd later werd ontvoerd. Gelet op het feit dat uw uiterst korte tewerkstelling u dermate in de problemen heeft gebracht, is het zeer opvallend dat u verklaarde niet te weten of de vier andere personen die in die winkel werkten, uw werkgever Abu L. G., alsook uw collega's J., A. en F., dan ook problemen kenden in dit verband. Ook verklaarde u geen kennis te hebben van andere personen die problemen zouden hebben gehad omdat zij alcohol verkochten (CGVS p18-19). Het feit dat u niet op de hoogte bent van de actuele situatie van alcoholverkopers en in het bijzonder de personen die in dezelfde winkel werkten waar u werd betrapt, is gelet op deze uiterst ernstige door u omschreven situatie waarin u zich zou hebben bevonden, niet aannemelijk. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder onderuit gehaald.*

*Vervolgens wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder onderuitgehaald door een tegenstrijdigheid in uw verklaringen. Zo moet worden opgemerkt dat u aanvankelijk verklaarde dat een sjiitische kennis van u, genaamd Ali A. A., u op 18 juli 2015 kwam waarschuwen dat uw naam voorkwam op een lijst van personen die ter dood gebracht moesten worden (CGVS p12). Toen u gevraagd werd of iemand Ali naar u toegestuurd had, dan wel of hij uit eigen initiatief naar u was gekomen, verklaarde u dat Ali niet gestuurd werd maar dat hij u een geheim had verteld omdat hij een goede vriend van u was (CGVS p13). Later werd u gevraagd waarom de dreigbrief die u op de ochtend van 21 juli kreeg vermeldde dat u reeds gewaarschuwd werd, waarop u verklaarde dat dit verwees naar de waarschuwing van Ali. Geconfronteerd met het feit dat dit niet te rijmen valt met uw eerdere verklaringen, antwoordde u dat Ali wel gestuurd werd om u te waarschuwen maar dat hij u niet over het militielid H. J. had mogen vertellen (CGVS p14). Deze uitleg kan echter onmogelijk volstaan om te verklaren waarom u eerder expliciet verklaard had dat Ali niet gestuurd werd door uw belagers om u te waarschuwen. Het feit dat Ali al dan niet mocht onthullen wie de opdracht tot uw dood had gegeven, heeft namelijk geen betrekking op de vraag of Ali al dan niet uit eigen initiatief naar u toe kwam.*

*Betreffende de door u neergelegde dreigbrief moet bovendien worden opgemerkt dat het uiterst merkwaardig is dat, hoewel u verklaarde dat militieleden u willen vermoorden omdat u werkte in een winkel waar alcohol werd verkocht, er geen enkele verwijzing gemaakt wordt naar de verkoop of consumptie van alcohol in de dreigbrief die u neerlegde. Deze brief vermeldt enkel dat u de regio zou moeten verlaten omdat u van de soennitische strekking bent (document 10). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aangetast. Hierbij moet eveneens worden opgemerkt dat u slechts een kopie van deze dreigbrief neerlegde en dat dergelijke brief met enig knip- en plakwerk zelf makkelijk kan worden vervaardigd. De bewijswaarde van dit document is bijgevolg zeer gering.*

*Ook werd u gevraagd of u uw paspoort nog had, waarop u verklaarde dat u dit kwijt was geraakt bij de overtocht naar Griekenland. Gevraagd wanneer u de foto van (de eerste pagina van) uw paspoort die u neerlegde genomen had, verklaarde u dat het al een jaar geleden was en dat dit in de maand oktober was (CGVS p7). Hierbij valt echter op dat uit de kopie van uw paspoort blijkt dat dit document pas uitgegeven werd op 10 mei 2015 en dat u zelf verklaarde op 18 augustus 2015 in België te zijn*

aangekomen (CGVS p10 en document 1). Gelet op het feit dat u uw paspoort tijdens uw reis naar België verloor en het slechts in 2015 aanvraag, is het bijgevolg onmogelijk dat u de foto van uw paspoort in de maand oktober nam, zij het oktober 2014, dan wel oktober 2015. Dit doet dan ook het vermoeden ontstaan dat u uw paspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie aangaande de wijze en het tijdstip waarop u uw land verlaten hebt en naar België bent doorgereisd, verborgen te houden.. Het feit dat u dit document niet neerlegt en bovendien onmogelijke verklaringen aflegt over de kopie die u van dit paspoort nam, ondergraven bijgevolg verder u algehele geloofwaardigheid.

Ook zei u dat net u vervolging vreesde omdat u van de soennitische strekking bent (CGVS p18). U verklaarde echter dat er in uw wijk amper problemen waren tussen sjiïeten en soennieten (CGVS p3, 13). Hoe het ook zij, het louter behoren tot de soennitische strekking volstaat niet om een persoonlijke vrees voor vervolging te verklaren.

Om bovenstaande redenen kan geen geloof gehecht worden aan uw persoonlijke vrees voor vervolging zoals gedefinieerd door de conventie van Genève.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term "reëel risico" dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het risico persoonlijk, voorzienbaar en actueel dient te zijn. Hoewel geen enkele zekerheid vereist is, volstaat een potentieel risico gebaseerd op speculaties, hypothesen, veronderstellingen of vermoedens dan ook niet. Verwachtingen betreffende toekomstige risico's kunnen evenmin in overweging genomen worden (EHRM, Soering vs. VK – Application no. 14.038/88, 7 juli 1989, para. 94; EHRM, Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, para. 111; EHRM, Chahal vs. V, Application no. 22.414/93, 15 november 1996, para. 86; EHRM, Mamatkoulou en Askarov vs. Turkije, Applications nos. 46827/99 en 46951/99) 4 februari 2005, para 69.)

Ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet bestaat uit "de ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands of internationaal gewapend conflict". Het CGVS betwist niet dat er actueel in Irak sprake is van een binnenlands gewapend conflict. Het CGVS benadrukt echter dat het bestaan van een gewapend conflict een noodzakelijke voorwaarde is voor de toepassing van artikel 48/4, § 2, c Vw., doch op zich niet volstaat om een internationale beschermingsstatus toe te kennen. Er dient immers sprake te zijn van willekeurig of blind geweld. Willekeurig geweld in de omgangstaal is het antoniem van doelgericht geweld. Het impliceert dat iemand toevallig gedood of gewond kan geraken en dit omdat de strijdende partijen gevechtsmethodes gebruiken die de kans op burgerslachtoffers vergroten. Het begrip houdt in dat een persoon geraakt kan worden door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, para 34; UNHCR, Safe at last? Law and Practice in Selected Member States with Respect to Asylum-Seekers Fleeing Indiscriminate Violence, juli 2011, p. 103).

De vaststelling dat het gewapend conflict gepaard gaat met blind geweld is echter evenmin voldoende om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Overeenkomstig de jurisprudentie van het Hof van Justitie kan het bestaan van een binnenlands gewapend conflict immers slechts leiden tot toekenning van de subsidiaire bescherming "voor zover de confrontaties tussen de reguliere strijdkrachten van een staat en een of meer gewapende groeperingen of tussen twee of meer gewapende groeperingen bij wijze van uitzondering worden geacht een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming (...) teweeg te brengen, omdat de mate van willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op die bedreiging zou lopen" (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, para. 30; zie ook HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, para. 35 tot 40 en 43). Het CGVS wijst er op dat ook het EHRM in zijn vaste rechtspraak omtrent artikel 3 EVRM oordeelt dat een dergelijke situatie zich slechts voordoet in de meest extreme gevallen van veralgemeend geweld (zie EHRM, NA v. het Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, para. 115 ook EHRM, Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk, nrs. 8319/07 en

11449/07, 28 juni 2011, para.226, en EHRM, J.H. v. het Verenigd Koninkrijk, nr. 48839/09, 20 december 2011, para. 54).

Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie volgt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van blind geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten. (zie ook EASO, *The Implementation of Article 15(c) QD in EU Member States*, juli 2015, pagina 1 t.e.m. 7). Het CGVS wijst er volledigheidshalve op dat ook het EHRM, bij het beoordelen of een situatie van veralgemeend geweld onder artikel 3 EVRM ressorteert, rekening houdt met meerdere factoren (zie bijvoorbeeld EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, ara. 214 – 250; EHRM, *K.A.B. V. Zweden*, nr. 866/11, van 5 september 2013, para. 89 -97). Bovendien adviseert ook UNHCR dat er bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in een gebied rekening wordt gehouden met verschillende objectieve elementen teneinde de bedreiging van het leven of de fysieke integriteit van een burger te kunnen beoordelen (zie bijvoorbeeld de UNHCR “*Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*” van 19 april 2016).

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd “UNHCR Position on Returns to Iraq” van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus “Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad” van 23 juni 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Centraal-Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. Dit grondoffensief is hoofdzakelijk gesitueerd in de Centraal-Iraakse provincies Ninewa, Salahaddin, Diyala, Anbar en Kirkuk. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR’s “Position on Returns to Iraq” dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Al-Mahmudiya, Tarmia, Mada’in en Abu Ghraib.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad veranderd zijn. Voordat IS zijn offensief in Centraal-Irak in juni 2014 had ingezet, vonden er goed gecoördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, al dan niet gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. Anno 2015 vonden er daarentegen nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats. Eerder werd de geweldcampagne van IS in Bagdad getypeerd door frequente, vaak minder zware aanslagen. In april en mei 2016 nam het aantal zware aanslagen in Bagdad echter weer toe. IS zette weer sterker in op bomauto’s. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken. De sjiitische milities blijken op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Uit de COI Focus “Irak: De

actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 23 juni 2016 blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers en het aantal geweldfeiten niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen. Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie en het EHRM volgt immers dat het geweld willekeurig van aard moet zijn, wat betekent dat het blind geweld een welbepaald niveau moet bereiken opdat er sprake kan zijn van ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

In dit opzicht wijst het CGVS er op dat de cijfers in voornoemde COI Focus met betrekking tot het aantal te betreuren burgerslachtoffers niet enkel betrekking hebben op slachtoffers van blind geweld, maar ook op slachtoffers van andere geweldfeiten zoals gerichte ontvoeringen en moorden. Bovendien hebben deze cijfers betrekking hebben op het gehele grondgebied van de provincie Bagdad, dat een oppervlakte van 4555 km<sup>2</sup> heeft en iets meer dan 7 miljoen inwoners heeft. Het loutere feit dat er geweldfeiten plaatsvinden in de provincie Bagdad, dat hierbij maandelijks honderden burgerslachtoffers vallen, en dat hierbij soms sprake is van blind geweld is op zichzelf bijgevolg onvoldoende om te besluiten dat er in de provincie Bagdad sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van blind geweld zo hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad louter door zijn aanwezigheid daar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige bedreiging. Teneinde te kunnen vaststellen of het geweld in Bagdad het vereiste niveau van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw. bereikt, moeten, overeenkomstig de hierboven aangehaalde jurisprudentie van het Hof van Justitie en het EHRM, bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad niet alleen kwantitatieve, maar ook kwalitatieve factoren in rekening gebracht worden, waaronder (doch niet uitsluitend) de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel blind geweld; de geografische omvang van het conflict en de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door blind geweld; het aantal slachtoffers in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied; de impact van dit geweld op het leven van de burgers; en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevalen. De recente opstoot van zware aanslagen in april en mei 2016, heeft bovendien geen negatieve impact gehad op het dagelijks leven in Bagdad. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km<sup>2</sup>, telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven er geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in Bagdad gestegen en hebben veel inwoners het moeilijk om financieel rond te komen. Het CGVS erkent dat er zich bepaalde problemen voordoen in de drinkwaterbevoorrading en de sanitaire inrichtingen en dat dit in overbevolkte wijken gezondheidsproblemen met zich meebrengt, doch benadrukt dat dit gegeven geen afbreuk doet aan de conclusie dat de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen in Bagdad is verzekerd.

Verder blijkt uit de beschikbare informatie dat de scholen in Bagdad open zijn, dat het schoolbezoek er tamelijk hoog ligt en dat het schoolbezoek er stabiel blijft sedert 2006. Ook dit vormt een relevant gegeven bij de beoordeling van de vraag of de veiligheidssituatie in Bagdad beantwoordt aan de hoger aangehaalde criteria. Indien de situatie in Bagdad van zulke aard was dat een loutere aanwezigheid in, en dus ook verplaatsing binnen, Bagdad een reëel risico op ernstige schade met zich mee zou brengen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, kan er immers vanuit gegaan worden dat scholen hun deuren zouden sluiten, minstens dat het schoolbezoek dramatisch zou zijn gedaald, hetgeen in casu echter niet het geval blijkt te zijn.

Uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is, ook al staat deze zwaar onder druk, en is de toegang tot dit systeem (vooral voor IDP's) moeilijk. Desalniettemin vormt het gegeven dat er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is, eveneens een nuttige overweging teneinde de impact van het geweld op het dagelijkse en openbare leven in Bagdad in te schatten.

Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, en is de internationale luchthaven operationeel. Ook deze vaststellingen vormen een relevante overweging in het kader van de beoordeling van de ernst van de veiligheidssituatie en de impact van het geweld op het leven van de inwoners van Bagdad. Hieruit blijkt immers dat de Iraakse autoriteiten van mening waren

dat de veiligheidssituatie dermate verbeterd was dat deze een opheffing van het nachtelijk uitgaansverbod toeliet. Bovendien kan er redelijkerwijs van uitgegaan worden dat indien de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was dat zij de bewegingsvrijheid binnen de stad zouden hebben beperkt.

De Iraakse autoriteiten hebben bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad.

De impact van geweld is verder niet van dien aard dat inwoners massaal Bagdad verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen op uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Het gegeven dat Bagdad een toevluchtsoord is voor Iraakse burgers die het geweld in hun regio van herkomst wensen te ontvluchten, wijst er op dat Irakezen zelf van mening zijn dat het in Bagdad opmerkelijk veiliger is dan in hun eigen regio van herkomst. Daarenboven blijkt dat er vanuit België, zoals vanuit andere lidstaten van de EU, relatief gezien veel personen naar Irak terugkeren. Het gaat hierbij ook om personen afkomstig uit Bagdad. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat Bagdadis zelf van oordeel zijn dat zij actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging bij terugkeer. Immers, indien de Bagdadis die vanuit België terugkeren van oordeel waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was dat zij aldaar ingevolge hun loutere aanwezigheid een reëel risico op ernstige schade zouden lopen, kan aangenomen worden dat zij onder geen beding zouden (willen) terugkeren.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 4 juni 2015 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie Irak nogmaals bevestigd heeft. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 4 juni 2015, §53, §54, §55).

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Iraakse asielzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Om bovenstaande redenen bleek u niet in staat uw vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen.

De overige documenten die u neerlegde (de kopie van de 1e pagina van uw paspoort, uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en rijbewijs, kopieën van de woonst- en rantsoenkaart van uw vader, een enveloppe, en kopieën van de overlijdensakte en de identiteitskaart van uw zus, van een dreigbrief en van een politieklacht) kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Wat de kopieën van de overlijdensakte van uw zus en van de klacht aangaande de ontvoering van uw vader betreft dient te worden opgemerkt dat dergelijke documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om een geloofwaardig asielrelaas kracht bij te zetten. Gelet op het feit dat uw asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden, zoals hierboven werd beargumenteerd, kunnen deze documenten nog weinig ondersteuning bieden. Voorts moet worden opgemerkt dat dit slechts kopieën betreffen waarvan de authenticiteit bijgevolg niet kan worden nagegaan. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt bovendien dat dergelijke documenten eenvoudig vervalst of op illegale wijze verkregen kunnen worden. De bewijswaarde van deze documenten is bijgevolg gering. Zoals reeds werd opgemerkt geldt dit ook voor de kopie van de dreigbrief die u neerlegde, dewelke eenvoudig zelf kan zijn vervaardigd. De overige documenten tonen weliswaar uw identiteit en die van uw familieleden aan, ze vormen echter geenszins een bewijs voor de problemen die u beweerde te hebben ervaren.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

### 2.1.1. Verzoeker voert aan als volgt:

*“Eerste en enige middel*

*Schending van artikel 3 EVRM*

*Schending van artikel 1 A lid 2 eerste alinea van de Conventie van Genève betreffende de status van de vluchtelingen*

*Schending van artikel 10 van de Handvest van de grondrechten van de Europese Unie Schending van artikel 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29 juli 1991)*

*Schending van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (Vreemdelingenwet)*

*Schending van de zorgvuldigheidsbeginsel*

*Schending van artikel 15C van de Kwalificatierichtlijn*

*De motivering van de Commissaris Generaal is als volgt in de bestreden beslissing:*

*Er dient te worden vastgesteld dat op basis van de door u ingeroepen feiten ten aanzien van u niet kan gesloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.*

*Verzoeker legt verschillende documenten neer om hun asielrelaas te staven, maar CGVS houdt hierbij totaal geen rekening. Het gaat over originele documenten waarvan de echtheid niet wordt betwist door CGVS, dus moet CGVS hiermee ook rekening houden in haar beslissing.*

*De ambtsberichten van 13.10.2015 van de Nederlandse Ministerie van Buitenlandse zaken geeft aan dat:*

*Bagdad blijft de zwaarst getroffen provincie van Irak voor wat betreft aantallen burgerdoden. In de periode 11 december 2014 tot en met 30 april 2015 kwamen minstens 1586 burgers door geweld om het leven en raakten er minstens 4138 burgers gewond. Naast conflict-gerelateerd geweld was er in de provincie Bagdad ook sprake van crimineel of sektarisch gemotiveerd geweld, waarbij burgers het slachtoffer zijn geworden.*

*Zo werden er in Bagdad in tegenstelling tot de andere beschreven provincies veel overvallen, schietincidenten en ontvoeringen gerapporteerd. Hoewel er regelmatig gerapporteerd wordt dat bepaalde criminele acties, zoals ontvoeringen, toe te schrijven zijn aan mannen in militaire uniformen (met name in Bagdad maar ook in andere provincies), dient hierbij de kanttekening gemaakt te worden dat burgers vrij eenvoudig aan militaire uniformen kunnen komen. De identiteit van de daders is onbekend.*

*De focus van de verschillende Iraakse veiligheidstroepen en PMF ligt bij contra- terroristische acties en maatregelen, bijvoorbeeld door hun inzet in de gebieden waar direct strijd geleverd wordt tegen ISIS. Door beperkte capaciteit op het gebied van ordehandhaving is er ruimte ontstaan voor criminelen om hun activiteiten verder uit te breiden.*

*Gewapende sjiitische milities waren net als in de vorige verslagperiode zichtbaar aanwezig in de stad, voor zover bekend betreft het hier in ieder geval Kata'ib Hezbollah, de Badr organisatie en Asaib Ahl al-Haq. De situatie dat zij in de sjiitische buitenwijken van de stad de veiligheid bewaken en daar in grote mate onafhankelijk in zijn, lijkt in de verslagperiode niet veranderd te zijn. Zij hadden op verschillende plekken in de stad waar sjiieten de meerderheid vormen controleposten opgesteld. Het is onbekend of deze controleposten de bewegingsvrijheid van individuele burgers ernstig beperken. Evenmin is bekend of de sjiitische milities systematische huiszoekingen verrichtten in het kader van het bewaken van de veiligheid.*

*De militia Kata'ib Hezbollah raakte in september 2015 slaags met de federale veiligheidstroepen in het centrum van de stad, waarbij aan beide zijden slachtoffers vielen.*

*In tegenstelling tot de vorige verslagperiode beperkt het geweld gericht tegen burgers zich niet langer tot wijken waar de sjiieten de meerderheid vormen. De (zelfmoord)aanslagen die dagelijks plaatsvinden in de stad worden zowel in sjiitische, als in soennitische en religieus gemengde wijken gepleegd. Er zijn dagelijks aanslagen waarbij per aanslag een relatief klein aantal burgers om het leven komt.*



Deze aanslagen worden veelal niet opgeëist en de daders worden veelal niet opgespoord. Hoewel de grote meerderheid van de aanslagen gericht is op burgers, kwamen bij dergelijke aanslagen ook politieagenten en Sahwa-leden om het leven.

Waar ISIS in andere provincie ook de Iraakse veiligheidsorganisaties tot doel had, leken de aanslagen in Bagdad niet gericht te zijn op overheidspersoneel of –gebouwen.

Ook worden er dagelijks lijken gevonden in de stad van personen die door geweld om het leven zijn gebracht. Deze moorden lijken meer sektarisch of crimineel gemotiveerd te zijn.

Daarnaast zijn er in de verslagperiode meerdere aanslagen in de stad gepleegd waarbij grote aantallen burgers om het leven kwamen. Een aantal hiervan is door ISIS opgeëist.

In mei 2015 nam het sektarische geweld toe tijdens een aantal sjiitische feestdagen waar duizenden pelgrims uit verschillende provincies aan deelnamen. Zij werden het doelwit van een aantal gerichte aanvallen, waarbij dodelijke slachtoffers zijn gevallen. Echter, ook de pelgrims zelf gebruikten geweld.

Zo staken op 14 mei 2015 pelgrims een soennitisch religieus gebouw in de wijk Adhamiya (soennitische meerderheid) in brand waarbij doden vielen.

In de verslagperiode vonden er bijna elke maand aanslagen plaats waarbij een groot aantal burgers slachtoffer werd. Uit het aantal grote aanslagen met veel burgerslachtoffers is af te leiden dat ISIS nog altijd in staat is dergelijke gerichte aanslagen uit te voeren in de hoofdstad. Onderstaand volgen enkele voorbeelden.

Op 28 mei 2015 vonden er bomaanslagen plaats op twee hotels in de stad, waarbij ten minste veertien personen omgekomen zijn en tientallen gewond zijn geraakt. De aanslagen zijn de volgende dag opgeëist door ISIS.

Op 12 juli 2015 heeft ISIS opnieuw een aantal gecoördineerde bomaanslagen in de stad gepleegd, ditmaal in het noorden van de stad, waar de meerderheid sjiitisch is. Bij deze aanslagen zijn ten minste twintig doden gevallen.

Ruim een week later, op 21 juli 2015, waren er bij aanslagen in de hoofdstad opnieuw veel burgerslachtoffers te betreuren.

Bij één aanslag in de gemengde wijk New Baghdad kwamen ten minste 22 personen om het leven, terwijl er diezelfde dag bij een aantal kleinere aanslagen in totaal 14 burgers omkwamen. Ook de dag erna vielen er bij een aantal kleinere aanslagen in totaal ten minste 14 doden.

Op 13 augustus 2015 werd de sjiitische wijk Sadr City opgeschrikt door een grote aanslag op een markt. Hierbij zijn naar schatting ten minste 45 mensen omgekomen en ten minste 70 personen gewond geraakt. ISIS heeft de verantwoordelijkheid voor de aanslag opgeëist.

Op 3 oktober 2015 vond er in Bagdad een dubbele zelfmoordaanslag plaats op het Adan-plein in de wijk sjiitische wijk Kadhamiyah, waarbij 24 doden vielen. ISIS heeft de aanslag opgeëist. Twee dagen later vond er opnieuw een aanslag plaats in de hoofdstad. Hierbij zijn 12 doden gevallen. Deze aanslag is niet opgeëist.

In augustus 2015 is het aantal demonstraties sterk toegenomen. Wekelijks wordt er gedemonstreerd, waarbij de grootste demonstraties op vrijdagen op het Tahrir-plein plaatsvinden. Hoewel de demonstraties over het algemeen vreedzaam verlopen, zijn er berichten van enkele ongeregeldheden. Op 29 of 30 augustus 2015 werd een lokaal bekende activist en organisator van demonstraties in de wijk Nieuw Bagdad doodgeschoten. Het kon niet worden bevestigd dat hij is doodgeschoten vanwege zijn activiteiten, nu bronnen verschillende redenen voor de aanslag noemden. Er werd gedemonstreerd voor betere voorzieningen, voor vervolging van alle daders van het Camp Speicher drama, tegen corruptie en uit steun voor de politieke hervormingen van premier Al-Abadi.

Op 3 juli 2016 is er nog laatst een aanslag geweest in Bagdad waarbij er meer dan 200 doden zijn gevallen.

CGVS schendt artikel 15C van de Kwalificatierichtlijn. Duitsland geeft subsidiaire bescherming aan kandidaat-vluchtelingen die individueel een risico verhogende factor kunnen bewijzen, zoals verzoekers die verschillende stukken hebben neergelegd omtrent hun problemen. Wat betreft Finland zij hebben vanaf eind September 2015 een beslissingsstop voor asielzoekers uit Bagdad.

Uit de rapporten van de CGVS kunnen we afleiden dat er 59 aanslagen waren in 2014, 39 aanslagen in 2015 en 4 aanslagen tot maart 2016.

Er worden verschillende verslagen aangehaald door de raadsvrouw van de verzoeker om de huidige veiligheidssituatie in Bagdad aan te tonen:

□ HRW - Human Rights Watch: World Report 2016 - Iraq, 27 January 2016 (available at [ecoi.net](http://www.ecoi.net/local_link/318408/443588_en.html)): [http://www.ecoi.net/local\\_link/318408/443588\\_en.html](http://www.ecoi.net/local_link/318408/443588_en.html)

□ ICNL - International Center for Not-for-Profit Law: NGO Law Monitor: Iraq, 26 January 2016, <http://www.icnl.org/research/monitor/iraq.html>

- UN Security Council: Second report of the Secretary-General pursuant to paragraph 7 of resolution 2233 (2015) [S/2016/77], 26 January 2016 (available at ecoi.net), [http://www.ecoi.net/file\\_upload/1226\\_1454504926\\_n1600894.pdf](http://www.ecoi.net/file_upload/1226_1454504926_n1600894.pdf)
- UNAMI - United Nations Assistance Mission for Iraq; OHCHR - UN Office of the High Commissioner for Human Rights: Report on the Protection of Civilians in the Armed Conflict in Iraq: 1 May – 31 October 2015, 19 January 2016 (published by UNAMI, available at ecoi.net) [http://www.ecoi.net/file\\_upload/1226\\_1453277693\\_unamireport1may31october2015.pdf](http://www.ecoi.net/file_upload/1226_1453277693_unamireport1may31october2015.pdf)
- UNAMI, UN Casualty Figures for the Month of January 2016, February 1, 2016, [http://www.uniraq.org/index.php?option=com\\_k2&view=item&id=5147:un-casualty-figuresfor-the-month-of-january-2016&Itemid=633&lang=en](http://www.uniraq.org/index.php?option=com_k2&view=item&id=5147:un-casualty-figuresfor-the-month-of-january-2016&Itemid=633&lang=en).
- Musings on Iraq (Wing J.) [blog], Violence In Iraq, Jan 2016, February 4, 2016, <http://musingsoniraq.blogspot.be/2016/02/violence-in-iraq-jan-2016.html>
- Albawaba NEWS, Ten killed in multiple Baghdad bombings, February 8, 2016, <http://www.albawaba.com/news/ten-killed-multiple-baghdad-bombings-802994>.
- BBC News: Iraq conflict: Shia 'reprisals' after bomb kills 20 in cafe, 12 January 2016, [http://www.bbc.co.uk/news/world-middle-east-35290903#sans\\_mchannel=rss&ns\\_source=PublicRSS20-sa](http://www.bbc.co.uk/news/world-middle-east-35290903#sans_mchannel=rss&ns_source=PublicRSS20-sa)
- AFP - Agence France-Presse: Two Iraqi journalists shot dead: employer, 12 January 2016 (published by ReliefWeb), <http://reliefweb.int/report/iraq/two-iraqi-journalists-shot-deademployer>
- AFP - Agence France-Presse: Eight killed as gunmen take hostages in Baghdad mall: police, 11 January 2016 (published by ReliefWeb), <http://reliefweb.int/report/iraq/eight-killed-gunmentake-hostages-baghdad-mall-police>
- RFE/RL - Radio Free Europe/Radio Liberty: Bombings Near Baghdad Kill At Least Seven, 23 December 2015 (available at ecoi.net), [http://www.ecoi.net/local\\_link/316838/441837\\_en.html](http://www.ecoi.net/local_link/316838/441837_en.html)
- UN News Service, Ban condemns 'heinous' terrorist attacks in Baghdad, 1 December 2015, available at: <http://www.refworld.org/docid/565eb4e040b.html>
- Radio Free Europe/Radio Liberty, Iraq: Blast at Baghdad mosque; U.S. admits civilians killed, 20 November 2015, available at: <http://www.refworld.org/docid/56813d3a15.html>
- Radio Free Europe/Radio Liberty, Iraq: Blast at Shi'ite fighter's Baghdad funeral kills at least 18, 13 November 2015, available at: <http://www.refworld.org/docid/56813d1426.html>
- Ambtsrapport Veiligheidssituatie Irak van oktober 2015 van de Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken

Wat betreft de soennitische Arabieren vinden we in dezelfde ambtsbericht het volgende:

Soennitische Arabieren die in door ISIS bezet gebied woonden, liepen eveneens risico's als zij zich niet conformeerden aan de strenge leefregels die ISIS had opgelegd. In Mosul en omliggende dorpen executeerde ISIS meerdere islamitische geestelijken, omdat zij niet of onvoldoende handelden naar wat ISIS van hen vroeg.

Zoals het geval van verzoeker die alcohol verkocht in een winkel.

Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat "Niemand mag worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen".

Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 218).

Het EHRM heeft reeds geoordeeld dat de verwijdering door een lidstaat een probleem ten aanzien van artikel 3 van het EVRM kan opleveren en dus een verdragsluitende Staat verantwoordelijk kan stellen, wanneer er ernstige en bewezen motieven bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij in het land van bestemming een reëel gevaar loopt om te worden onderworpen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM. In deze omstandigheden houdt artikel 3 van het EVRM de verplichting in de persoon in kwestie niet naar dat land te verwijderen (zie EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 75 en de arresten waarnaar wordt verwezen; adde EHRM 26 april 2005, Muslim/Turkije, § 66).

Om te beoordelen of er ernstige en bewezen motieven bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij een reëel gevaar loopt op een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling, houdt de Raad zich aan de door het EHRM gegeven aanwijzingen. In dezen heeft het EHRM geoordeeld dat, om het bestaan van een gevaar van slechte behandelingen na te gaan, de te verwachten gevolgen van de verwijdering van de verzoekende partij naar het land van bestemming dienen te worden onderzocht, rekening houdend met de algemene situatie in dat land en met de omstandigheden die eigen zijn aan het geval van de verzoekende partij (zie EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 78; EHRM 28 februari

2008, Saadi/Italië, §§ 128-129 en EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./ Verenigd Koninkrijk, § 108 in fine).

Wat het onderzoek van de algemene situatie in een land betreft, hecht het EHRM vaak belang aan de informatie vervat in de recente verslagen afkomstig van onafhankelijke internationale organisaties voor de verdediging van de rechten van de mens zoals Amnesty International of van overheidsbronnen (zie bv.

EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 347 en 348; EHRM 5 juli 2005, Said/Nederland, § 54; EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 67; EHRM 15 november 1996, Chahal/Verenigd Koninkrijk, §§ 99-100). Het EHRM heeft eveneens geoordeeld dat een eventualiteit van slechte behandelingen wegens een instabiele conjunctuur in een land op zich niet leidt tot een inbreuk op artikel 3 van het EVRM (zie: EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt, een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij in een geval moeten worden gestaafd door andere

bewijselementen (zie: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 9; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § 131; EHRM 4 februari 2005, Mamatkulov en Askarov/Turkije, § 73; EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 68).

Uit de rechtspraak van het EHRM blijkt echter dat uitzonderlijk, in de zaken waarin een verzoekende partij aanvoert dat zij deel uitmaakt van een groep die systematisch blootgesteld wordt aan een praktijk van slechte behandelingen, de bescherming van artikel 3 van het EVRM optreedt wanneer de verzoekende partij aantoont dat er ernstige en bewezen motieven bestaan om het bestaan van de praktijk in kwestie aan te nemen en om aan te nemen dat zij tot de bedoelde groep behoort (zie: EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § 132).

In dergelijke omstandigheden eist het EHRM niet dat de verzoekende partij het bestaan aantoont van andere bijzondere kenmerken die haar persoonlijk zouden onderscheiden, indien dat de door artikel 3 van het EVRM geboden bescherming illusoir zou maken. Dit zal worden bepaald in het licht van het relaas van de verzoekende partij en van de beschikbare informatie over het land van bestemming wat de groep in kwestie betreft (zie: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 80; EHRM 23 mei 2007, Salah Sheekh/Nederland, § 148).

Wat het onderzoek van de omstandigheden eigen aan het geval van de verzoekende partij betreft, oordeelde het EHRM dat het ingeroepen risico een individueel karakter heeft indien het voldoende concreet en aantoonbaar is (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 359 in fine).

Zowel wat de algemene situatie in een land betreft als de omstandigheden eigen aan het geval van de verzoekende partij, moet de verzoekende partij over de materiële mogelijkheid beschikken om te gepasten tijde deze omstandigheden te doen gelden (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 366).

In dit geval wordt het bestaan van een reëel gevaar van een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling beoordeeld op grond van de omstandigheden waarvan de verwerende partij kennis had of had moeten hebben op het ogenblik van de bestreden beslissing (cf. mutatis mutandis: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 81; EHRM 20 maart 1991, Cruz Varas en cons./ Zweden, §§ 75-76; EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 107).

De verwerende partij moet een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek doen van de gegevens die wijzen op een reëel risico van een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling (EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 293 en 388).

Verwerende partij haalt deze elementen aan in hun beslissing.

Doch bij het nemen van een beslissing wordt hiermee geen rekening gehouden."

2.1.2. In een aanvullende nota brengt de Commissaris-generaal volgende documenten bij over de veiligheidssituatie in Bagdad:

- COI Focus "Irak. De Veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016" van Cedoca van 12 augustus 2016 (stuk 1)
- "UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016 (stuk 2).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een algemene en theoretische toelichting of het citeren van internationale bepalingen, nationale bepalingen en algemene beginselen in het verzoekschrift laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoeker aanspraak kan maken op een status van internationale bescherming.

2.3. Verzoeker kan niet worden bijgetreden dat in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met de documenten die verzoeker heeft voorgelegd. Alle documenten worden vermeld in het stuk over de feiten en elk van deze documenten wordt besproken in de motivering van de bestreden beslissing. De originele documenten betreffen enkel een nationaliteitsbewijs, identiteitskaart, rijbewijs en de enveloppe waarmee verzoekers documenten naar België werden gestuurd. Hierover wordt terecht gemotiveerd dat deze verzoekers identiteit en die van zijn familieleden aantonen, maar ze vormen geen bewijs voor de voorgehouden problemen.

Voor zover verzoeker opnieuw verwijst naar het feit dat hij alcohol verkocht en dat hij een soennitische geloofsovertuiging heeft, doet dit betoog geen afbreuk aan de concrete motieven die de bestreden beslissing onderbouwen, waarom er geen geloof kan worden gehecht aan deze vrees voor vervolging:

*“U verklaarde dat u vreest te worden vermoord door de sjjiitische militie Lidjan Al Haq omdat u tijdens de Ramadan werkte in een winkel waar alcohol werd verkocht en zelf ook alcohol dronk. U bent er echter niet in geslaagd om uw asielrelaas aannemelijk te maken.*

*Eerst en vooral blijkt uit uw verklaringen een ongeloofwaardig gebrek aan betrokkenheid bij de door u verklaarde vervolgingsfeiten. Dit blijkt vooreerst uit uw opvallend beperkte kennis betreffende uw belagers en een gebrek aan interesse in uw hoofde in dit verband. Zo verklaarde u vervolgd te worden door ‘Lidjan Al Haq’. U verklaarde dat dit een militie was, doch wanneer gevraagd wat u hierover nog kon vertellen, verklaarde u verder niets over hen te weten (CGVS p15). U verklaarde nochtans dat uw vriend Ali u voordat u een dreigbrief had ontvangen van deze militie had gewaarschuwd dat uw naam op een de lijst van te vermoorden personen gezet werd door een zekere H. J., omdat het was uitgekomen dat u in een alcoholwinkel werkte. U voegde nog toe dat uw vriend Ali de milities kent omdat ze samenkomen in de Husseinia waar hij ook gaat bidden. Bijgevolg had uw vriend u mogelijk meer informatie over de identiteit van uw belagers en deze militie kunnen verschaffen. U zou uw vriend Ali in dit verband echter geen verdere vragen meer hebben gesteld. U verklaarde ook later geen contact meer te hebben gehad met hem om na te gaan of hij over enige informatie beschikte betreffende de moord op uw zus of over de ontvoering van uw vader (CGVS p11-13). Dit is uiterst opvallend, aangezien volgens uw verklaringen duidelijk was dat u Ali als een vriend beschouwde, dat u niet wist wie de daders van deze aanslagen waren maar wel vermoedde dat dit met u te maken had en dat bovendien bleek dat hij u informatie kon verschaffen over uw belagers (CGVS p12, 16, 19 en 20). Het feit dat u hem dan evenmin contacteerde in verband met de latere aanslagen op uw familieleden, getuigt dan ook van een sterk gebrek aan persoonlijke betrokkenheid bij de door u verklaarde feiten. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondergraven.*

*De uiterst beperkte betrokkenheid bij uw persoonlijke asielrelaas blijkt eveneens uit uw vage verklaringen aangaande het lot van uw collega's. Zo verklaarde u dat u slechts twee weken werkte in de winkel waar u alcohol hielp verkopen en dat u –omwille van deze tewerkstelling – werd bedreigd, dat uw zus naar aanleiding hiervan werd vermoord en uw vader een tijd later werd ontvoerd. Gelet op het feit dat uw uiterst korte tewerkstelling u dermate in de problemen heeft gebracht, is het zeer opvallend dat u verklaarde niet te weten of de vier andere personen die in die winkel werkten, uw werkgever Abu L. G., alsook uw collega's J., A. en F., dan ook problemen kenden in dit verband. Ook verklaarde u geen kennis te hebben van andere personen die problemen zouden hebben gehad omdat zij alcohol verkochten (CGVS p18-19). Het feit dat u niet op de hoogte bent van de actuele situatie van alcoholverkopers en in het bijzonder de personen die in dezelfde winkel werkten waar u werd betrapt, is gelet op deze uiterst ernstige door u omschreven situatie waarin u zich zou hebben bevonden, niet aannemelijk. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder onderuit gehaald.*

*Vervolgens wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder onderuitgehaald door een tegenstrijdigheid in uw verklaringen. Zo moet worden opgemerkt dat u aanvankelijk verklaarde dat een sjjiitische kennis van u, genaamd Ali A. A., u op 18 juli 2015 kwam waarschuwen dat uw naam voorkwam op een lijst van personen die ter dood gebracht moesten worden (CGVS p12). Toen u gevraagd werd of iemand Ali naar u toegestuurd had, dan wel of hij uit eigen initiatief naar u was gekomen, verklaarde u dat Ali niet gestuurd werd maar dat hij u een geheim had verteld omdat hij een goede vriend van u was (CGVS p13). Later werd u gevraagd waarom de dreigbrief die u op de ochtend van 21 juli kreeg vermeldde dat u reeds gewaarschuwd werd, waarop u verklaarde dat dit verwees naar*

de waarschuwing van Ali. Geconfronteerd met het feit dat dit niet te rijmen valt met uw eerdere verklaringen, antwoordde u dat Ali wel gestuurd werd om u te waarschuwen maar dat hij u niet over het militielid H. J. had mogen vertellen (CGVS p14). Deze uitleg kan echter onmogelijk volstaan om te verklaren waarom u eerder expliciet verklaard had dat Ali niet gestuurd werd door uw belagers om u te waarschuwen. Het feit dat Ali al dan niet mocht onthullen wie de opdracht tot uw dood had gegeven, heeft namelijk geen betrekking op de vraag of Ali al dan niet uit eigen initiatief naar u toe kwam.

Betreffende de door u neergelegde dreigbrief moet bovendien worden opgemerkt dat het uiterst merkwaardig is dat, hoewel u verklaarde dat militieleden u willen vermoorden omdat u werkte in een winkel waar alcohol werd verkocht, er geen enkele verwijzing gemaakt wordt naar de verkoop of consumptie van alcohol in de dreigbrief die u neerlegde. Deze brief vermeldt enkel dat u de regio zou moeten verlaten omdat u van de soennitische strekking bent (document 10). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aangetast. Hierbij moet eveneens worden opgemerkt dat u slechts een kopie van deze dreigbrief neerlegde en dat dergelijke brief met enig knip- en plakwerk zelf makkelijk kan worden vervaardigd. De bewijswaarde van dit document is bijgevolg zeer gering.

Ook werd u gevraagd of u uw paspoort nog had, waarop u verklaarde dat u dit kwijt was geraakt bij de overtocht naar Griekenland. Gevraagd wanneer u de foto van (de eerste pagina van) uw paspoort die u neerlegde genomen had, verklaarde u dat het al een jaar geleden was en dat dit in de maand oktober was (CGVS p7). Hierbij valt echter op dat uit de kopie van uw paspoort blijkt dat dit document pas uitgegeven werd op 10 mei 2015 en dat u zelf verklaarde op 18 augustus 2015 in België te zijn aangekomen (CGVS p10 en document 1). Gelet op het feit dat u uw paspoort tijdens uw reis naar België verloor en het slechts in 2015 aanvraag, is het bijgevolg onmogelijk dat u de foto van uw paspoort in de maand oktober nam, zij het oktober 2014, dan wel oktober 2015. Dit doet dan ook het vermoeden ontstaan dat u uw paspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie aangaande de wijze en het tijdstip waarop u uw land verlaten hebt en naar België bent doorgereisd, verborgen te houden. Het feit dat u dit document niet neerlegt en bovendien onmogelijke verklaringen aflegt over de kopie die u van dit paspoort nam, ondergraven bijgevolg verder u algehele geloofwaardigheid.

Ook zei u dat net u vervolging vreesde omdat u van de soennitische strekking bent (CGVS p18). U verklaarde echter dat er in uw wijk amper problemen waren tussen sjiïeten en soennieten (CGVS p3, 13). Hoe het ook zij, het louter behoren tot de soennitische strekking volstaat niet om een persoonlijke vrees voor vervolging te verklaren.

Om bovenstaande redenen kan geen geloof gehecht worden aan uw persoonlijke vrees voor vervolging zoals gedefinieerd door de conventie van Genève."

Verzoeker weerlegt de vaststellingen in de bestreden beslissing met betrekking tot de weigering van de vluchtelingenstatus niet. Hij beperkt zich in wezen tot het volharden in zijn verklaringen, hetgeen echter de omstandig uitgewerkte motieven van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. De Raad neemt de motivering van de bestreden beslissing, die pertinent is en steun vindt in het administratief dossier, over.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van het voordeel van de twijfel zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont gelet op het voorgaande niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 16, nr. 1) omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt

blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet verwijst verzoeker naar de situatie in Bagdad, zoals deze naar voor komt in de door hem bijgebrachte landeninformatie.

Het staat niet ter betwisting dat er in Irak een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus te worden gericht op de regio waar verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio, of de route daarheen, een risico loopt in de zin van voormeld artikel 48/4, § 2, c) (zie *"Article 15(c) Qualification Directive (2011/95/EU), A judicial analysis"* van EASO van december 2014, nr. 1.8).

De Raad hecht inzake de beoordeling van artikel 48/4, § 2, c) belang aan het laatste standpunt van UNHCR inzake de terugkeer naar Irak. Dit standpunt, bijgebracht door verweerder en getiteld *"UNHCR Position on Returns to Iraq"* dateert van 14 november 2016 en is derhalve actueel.

De conclusie in het standpunt van UNHCR inzake terugkeer naar Irak luidt (cf. punt 47):

*"Under the present circumstances, UNHCR urges States to refrain from forcibly returning any Iraqis who originate from areas of Iraq that are affected by military action, remain fragile and insecure after having been retaken from ISIS, or remain under control of ISIS. Such persons, including persons whose claims for international protection have been rejected, should not be returned either to their home areas, or to other parts of the country. Many Iraqis from these areas are likely to meet the criteria of the 1951 Convention for refugee status. When 1951 Refugee Convention criteria are found not to apply, broader refugee criteria as contained in relevant regional instruments or complementary forms of protection are likely to apply. Depending on the profile of the individual case, exclusion considerations may need to be examined."*

(eigen vertaling: "Onder de gegeven omstandigheden dringt UNHCR er bij de Staten op aan om zich te onthouden van het gedwongen terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die getroffen zijn door militaire acties, fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, of onder controle blijven van ISIS. Deze personen, met inbegrip van de personen wiens verzoeken tot internationale bescherming werden verworpen, mogen niet worden teruggebracht naar hun thuisgebieden of andere delen van het land. Vele Irakezen van deze gebieden zullen waarschijnlijk in aanmerking komen voor de criteria van het Vluchtelingenverdrag van 1951. Wanneer de criteria van het Vluchtelingengedrag niet van toepassing zouden zijn, dan zullen ruimere vluchtelingencriteria, zoals deze voorkomen in de relevante regionale instrumenten of in bijkomende vormen van bescherming, waarschijnlijk van toepassing zijn. Afhankelijk van het profiel van elke individuele zaak kunnen overwegingen inzake exclusie mogelijkerwijze worden onderzocht.")

UNHCR verzet zich tegen het terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die (i) getroffen zijn door militaire acties, (ii) fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, (iii) onder controle blijven van ISIS.

Uit de landeninformatie die wordt bijgebracht door verzoeker en verweerder kan niet worden afgeleid dat Bagdad onder één van de voormelde gebieden valt. Hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, kan uit de landeninformatie niet worden opgemaakt dat er zich in Bagdad militaire acties afspelen. De landeninformatie in het dossier maakt geen melding van militaire confrontaties in Bagdad. Het komt in Bagdad niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Bagdad blijkt ook een groot aantal intern ontheemden ("IDP's") op te vangen (*"UNHCR Position on Returns to Iraq"* van 16 november 2016, nr. 34) en er blijken sinds het midden van 2015 een toenemend aantal Irakezen terug te keren naar onder andere Bagdad (ibidem, nr. 40).

UNHCR maakt nergens melding dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, geleid tot de mobilisatie van de sjjiitische militieën.

De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevalen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dat jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk.

De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad.

Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

##### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP